

Ślady siostrzeństwa warsztat

Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie ul. Wybrzeże Kościuszkowskie 37/39

PIĄTEK 13 MAJA 2022 SALA NR 2.05 DRUGIE PIĘTRO

● 13.00–13.15 Powitanie

● 13.15–15.30 Siostrzany obrus / Eliza Proszczuk, Ewa Chomicka
Wspólne wyszywanie obrusu stanie się pretekstem do opowiedzenia o sobie, wzajemnego poznania się w grupie uczestniczek warsztatu i wymienienia się wstępnymi koncepcjami dotyczącymi siostrzeństwa. Działanie nawiązuje do praktyk społecznych i tradycji wspólnego haftowania obrusów. Koncentracja, która towarzyszy wyszywaniu, rozmowa i poczucie wspólnoty w naturalny sposób skłania do refleksji i angażuje emocje.

● *przerwa kawowa*

● 16.00–17.30 Czy siostrzeństwo można zbadać? / Marta Majchrzak
Choć siostrzeństwo jako idea jest w Polsce nieznaną, to można badać postrzeganie tej idei. Wyniki badania konceptu siostrzeństwa na ogólnopolskiej próbie, z jakościowym pogłębieniem najciekawszych wątków, przynoszą świeżą refleksję społeczno-polityczną. Siostrzeństwo, czyli wzajemne wspieranie się niespokrewnionych ze sobą kobiet, różniących się tożsamościowo, może być traktowane jako realna propozycja z obszaru *women empowerment*. W przeciwieństwie do sloganów typu *Girl Power*, pojęcie siostrzeństwa obejmuje refleksję nad przyczynami trudności w kobiecej współpracy i daje możliwość rozpoznania dobrych praktyk pogłębiających siostrzeństwo.

● *przerwa kawowa*

● 17.45–19.15 Siostrzeństwo w praktyce / Weronika Pelczyńska, Monika Szpunar
W ramach warsztatu choreografki i tancerki współczesne podzielią się metodami uważności na ciało, które szerzą jako praktyki siostrzeństwa w szeroko rozumianym środowisku sztuk performatywnych. Horyzont siostrzeństwa wyznacza dla nich przyjemność, swoboda, czułość i troska, zorientowana na doświadczanie ciała w ruchu. W swojej praktyce eksplorują narzędzia, techniki, które wzmacniają oraz ucieleśniają to, co indywidualne i zbiorowe zarazem. W 2020 roku we współpracy artystycznej kilku kobiet (m.in. Magdy Fejdasz, Aleksandra Janus, Aleksandry Osowicz, Patrycji Kowańskiej) powołały inicjatywę choreograficzną, w ramach której siostrzeństwo tematyzują na scenie i w procesie tworzenia.

SOBOTA 14 MAJA 2022 SALA NR 1.11 PIERWSZE PIĘTRO

● 10.00–10.45 28 lat przez pryzmat siostrzeństwa / Iva Kovač
Miasto Kobiet (The City of Women) to organizacja działająca w Lublanie, która od 1995 roku organizuje międzynarodowy festiwal o tej samej nazwie. W ciągu swojego długiego istnienia zrealizowała wiele działań artystycznych, dzięki którym możemy dowiedzieć się czegoś o siostrzeństwie w praktyce. Spojrzenie na prawie trzydziestoletnie archiwum Miasta Kobiet przez pryzmat siostrzeństwa pomoże wytyczyć nowe możliwe ścieżki przyszłego rozwoju Miasta Kobiet.

● 10.45–11.30 Aktualnie nie wiem nic, sister / Agnieszka Rayzacher
W chwili, gdy cały nasz wygodnie urządzony świat wali się na naszych oczach, siostrzeństwo, empatia, solidarność i współpraca są nam bliższe i potrzebne jak nigdy wcześniej. Jednocześnie okazuje się, że musimy przededefiniować nasze dotychczasowe rozumienie tych pojęć, bo rzeczywistość wojenna wszystko wystrza, stawia wymagania, których nie znaliśmy, każe uczyć się wszystkiego od nowa. Jak w tej sytuacji mówić o tym, co było wcześniej? Czy mamy do tego prawo, a przede wszystkim, czy ma to jakikolwiek sens? Wydaje się, że nasze dotychczasowe działania nie mają znaczenia w obliczu koszmaru, który dzieje się za naszą granicą. Jak sobie z tym poradzić? Kuratorka opowie o swojej aktywności, nieustannym dążeniu do osadzenia jej w aktualnych realiach – o wystawach, Seminarium Feministycznym, o wydawnictwach i o codzienności.

● *przerwa kawowa*

● 11.45–12.30 Praktyki siostrzeństwa w obszarze sztuki na przykładzie autorskich projektów / Iwona Demko
Wykład przedstawi krótką historię świadomości siostrzeństwa w obszarze środowiska artystycznego na przykładzie własnej autobiografii. Następnie artystka skupi się na omówieniu dziewięciu autorskich projektów artystyczno-artystycznych, których głównym założeniem było praktykowanie siostrzeństwa w różnorodnych formach.

● 12.30–13.15 Historia tropów siostrzeństwa / Eulalia Domanowska
Sztuka tkaniny jest jednym z wehikułów rozwoju myśli feministycznej. Jej historia jako współczesnej, równoprawnej dziedziny sztuki rozpoczyna się ponad 100 lat temu i znajduje dziś uznanie w kręgach artystycznych. Wykład będzie przeglądem najważniejszych przełomowych artystek, które zmieniły historię sztuki i ich współczesny kontynuatorek.

● *przerwa obiadowa*

● 14.15–15.00 Czerwona Sukienka / Kirstie Macleod
Czerwona Sukienka (Red Dress) to wielokrotnie nagradzany, hafciarski projekt o skali globalnej, realizowany już od 13 lat. Prowadzony przez brytyjską artystkę Kirstie Macleod, tworzy artystyczną platformę dla kobiet z całego świata, w tym marginalizowanych i żyjących w ubóstwie, aby mogły opowiedzieć swoją historię za pomocą haftu. To, co zaczęło się jako szkieł na odwrocie serwetki w 2009 roku, przerodziło się w projekt, w który zaangażowały się setki ludzi na całym świecie. Artystkę fascynuje różnorodność haftu i jego potencjał jako środka komunikacji (i subwersji), jego historia i praktyka na całym świecie, a także powtarzalność, medytacja i uzdrawiające efekty jego tworzenia.

● 15.00–15.45 Ślady siostrzeństwa – poszukiwania / Eliza Proszczuk
Zajmując się haftem i szerzej: tkaniną, artystka zauważa ślady, które kobiety pozostawiły po sobie w historii. To właśnie one, a wraz z nimi przekazywane umiejętności, są dla niej początkiem i siłą sprawczą wielu artystycznych działań.

● *przerwa kawowa*

● 16.00–16.45 Nirbhaya, pomnik-antypomnik / Monika Weiss
W pracach artystki lament i ciało splatają się ze sobą, bo lament – przestrzeń post-języka – jest przeżyciem i aktem psychosomatycznym. To ciągle zmieniająca się przestrzeń

o wymiarze historycznym, kulturowym i społecznym. Lament jako utrata języka przemierza płaską powierzchnię archiwum, stając się muzyką. Przypominając starożytny sarkofag, *Nirbhaya* zainspirowana jest tradycją łuków triumfalnych, które uosabiają zwycięską wertykalność, uhonorowują wojny i kolonialne najazdy, upamiętniając je jako historię heroiczną. W *Nirbhayi* twórczyni kładzie łuk triumfalny na ziemi, podważa go, a jednocześnie zmniejsza jego skalę tak, by stworzyć naczynie wypełnione wodą. Łuk triumfalny już nie unosi się ponad nami. *Nirbhaya* składa hołd kobietom wszystkich kultur i czasów, które nadal doświadczają traumy gwałtu, tortur i śmierci, oferując możliwość wyobrażenia sobie pamięci zbiorowej jako porzucenia zwyciężkością, w stronę horyzontalnej i pokojowej przyszłości świata.

● 16.45–17.45 Ty też możesz kiedyś potrzebować aborcji / Natalia Broniarczyk
Aborcja dzieje się niezależnie od tego, czy jest legalna czy nie. To bardzo różnorodne doświadczenie, łączące osoby o różnym miejscu zamieszkania, wykształcenia, wieku czy zasobności portfela. Każda osoba, która może zająć w ciąży, może kiedyś potrzebować aborcji. Ty też. Co wtedy robisz?

● *przerwa kawowa*

18.00 FLOW – PRZEPLYW / Agnieszka Brzeżańska
Artystka zaprasza na rejs i ognisko o zachodzie słońca na dzikiej stronie Wisły. FLOW / PRZEPLYW to organizowane przez Agnieszkę Brzeżańską i Ewę Ciepielewską transdyscyplinarne działania twórcze, odbywające się na rzece Wiśle oraz innych miejscach przepływu. Stając się przewodniczką, rzeka prowadzi do odświeżenia praktyki twórczej, wspólnego bycia i działania artystów, kuratorów i społeczników. W dzikiej Kochamy się Wiśle!

NIEDZIELA 15 MAJA 2022 SALA NR 1.11 PIERWSZE PIĘTRO

● 10.00–11.00 Praktykowanie siostrzeństwa w polu artyzmu / Zuzanna Hertzberg
Na przykładach interdyscyplinarnych działań artystycznych oraz interwencji aktywistycznych wykorzystujących narzędzia sztuki artystka opowie o codziennych formach praktykowania relacji siostrzanych między osobami, kolektywami i w kontekście społecznym.

● 11.00–12.00 Możesz na mnie liczyć. Pracownice domowe w walce o własne prawa / Marta Romankiv

W maju 2021 roku w ramach projektu „Możesz na mnie liczyć” powstało miejsce spotkań, odpoczynku i rozmów mieszkających i pracujących w Warszawie pochodzących z Ukrainy opiekunek osób starszych. Spotykając się co tydzień, kobiety rozmawiały o niesprawiedliwościach i problemach związanych z wykonywaną pracą, a także budowały przestrzeń do rozwoju marzeń i wyobrażeń o lepszej przyszłości. W wyniku spotkań uczestniczki projektu założyły Komisję Pracownic i Pracowników Domowych w ramach związku zawodowego Inicjatywa Pracownicza. Obecnie jest to jedyna na mapie Polski inicjatywa związkowa założona przez migrantki z Ukrainy.

● *przerwa kawowa*

● 12.15–13.00 Czy istnieje solidarność bez opozycji, wykluczania i antagonizowania? / Yulia Kosterieva

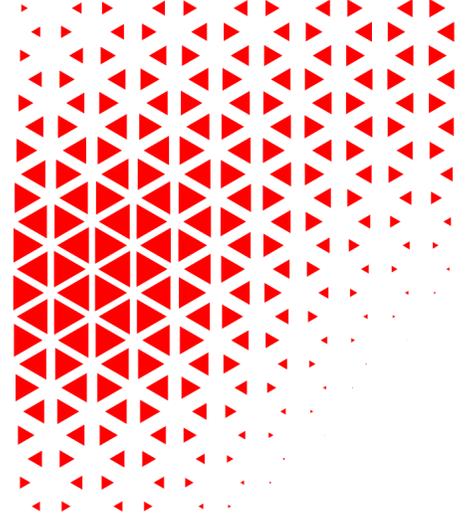
Artystka i kuratorka opowie o wspieraniu i wzmacnianiu poprzez projekty artystyczne i interdyscyplinarne, a także o komunikacyjnym modelu interakcji, który stosuje w swojej pracy zawodowej. Przedstawi też kilka przykładów strategii, które są stosowane w celu przeciwstawienia się separacji i wykluczeniu zarówno w praktyce organizacji Open Place, jak i innych działań.

● 13.00–13.45 Podsumowanie warsztatu i ewaluacja

● 13.45 *przerwa obiadowa*

● 15.00 Zwiedzanie wystawy *Dekolonizacje* w Galerii Studio / Paulina Olszewska (dla chętnych)
Amerykańska inwazja w Wietnamie w 1965 roku wywołała protesty na całym świecie. Alternatywna kultura, która powstała m.in. w ich wyniku na Zachodzie i doprowadziła do rewolty Maja 1968, była dotąd przedmiotem wielu wystaw i książek. Jednakże wpływ wojny w Wietnamie oraz światowego procesu dekolonizacji na społeczeństwa i kulturę krajów socjalizmu jest zdecydowanie mniej znany. Na wystawie zwracamy uwagę na kulturę artystyczną lat 60. i 70., gdy polscy artyści i artystki zaczęli poszukiwać wspólnej płaszczyzny porozumienia z przedstawicielami ich generacji na Zachodzie, podobnie jak oni interesując się Pop-artem i sztuką konceptualną. Unikając języka propagandy, starali się wyrazić swój protest przeciw wojnie i kolonialnej przemocy – z lewicowej, wolnościowej perspektywy.

W czasie oprowadzania po wystawie Dekolonizacje skupimy się kobiecych głosach i tym, w jaki sposób obecne na wystawie artystki wyrażały swój sprzeciw przeciwko wojnie, uutożsamianej z męską przemocą i dominacją. Przyjrzymy się artystkom jakim jak: Astrid Klein, Yayoi Kusama, Nancy Spero czy Ulrike Ottinger.

Warsztat odbywa się w ramach międzynarodowego projektu COST „Traces as Research Agenda for Climate Change, Technology Studies, and Social Justice”

Uczestniczki warsztatu:

Agata Ulanowska – adiunktka na Wydziale Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego. Jej zainteresowania badawcze koncentrują się wokół egejskiej epoki brązu, produkcji i technologii włókienniczej, archeologii eksperymentalnej i doświadczalnej oraz egejskich pieczęci i praktyk pieczętowania. Jest laureatką dwóch grantów Narodowego Centrum Nauki oraz przewodniczącą akcji EuroWeb COST CA 19131.

Agnieszka Brzeżańska – studiowała na ASP w Gdańsku i w Warszawie w Pracowni Malarstwa prof. Stefana Gierowskiego oraz na Tokyo National University of Fine Art and Music. Jej twórczość obejmuje malarstwo, rysunek, fotografię, film, ceramikę i inne media. Brzeżańska sięga przy tym po różne rejestry wiedzy, od fizyki i filozofii po marginalizowane przez nowoczesną naukę systemy poznania, takie jak alchemia, parapsychologia, ezoteryka, wiedza tablicza czy tradycje matriarchalne. Od 2016 wspólnie z Ewą Ciepielewską organizuje FLOW/PRZEPLYW – rezydencję artystyczną na Wiśle. Współpracuje z galerią BWA Warszawa oraz NANZUKA w Tokio.

Agnieszka Rayzacher – krytyczka sztuki, kuratorka wystaw, od 2005 roku prowadzi w Warszawie galerię lokal_30 oraz Fundację Lokal Sztuki. W swojej praktyce skupia się przede wszystkim na badaniu i prezentacji twórczości artystek oraz osób sojusznicych. Współzałożyła grupę dyskusyjnej Seminarium Feministyczne poświęconej sztuce i feminizmowi. Kuratorka i współkuratorka wystaw prezentowanych w polskich i zagranicznych instytucjach, redaktorka i współredaktorka książek oraz autorka tekstów dotyczących artystek.

Anka Leśniak – artystka intermedialna, badaczka, feministka, wykładowczyni w katedrze Intermediów Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, członkini grupy artystek Frakcja oraz Stowarzyszenia Sztuka i Dokumentacja. Więcej na: www.ankalesniak.pl

Elwira Sztetner – artystka i aktywistka związana z nurtem ekofeminizmu. Tworzy obiekty i instalacje z pogranicza rzeźby i tkaniny. W swojej twórczości poddaje krytycznej analizie antropocentryczny model świata. Kwestionuje system moralny usprawiedliwiający hodowlę i zabijanie zwierząt. Sięga po techniki typowo „kobiece” – szyje, haftuje, szydełkuje, тка.

Eliza Proszczuk – artystka wizualna, animatorka, edukatorka, autorka tkanin, obiektów przestrzennych i kolaży. Ukończyła ASP w Warszawie na Wydziale Malarstwa oraz Post St. Joost w Bredzie na Wydziale Sztuk Wizualnych. W 2015 roku obroniła doktorat na macierzystej uczelni. Dwukrotna stypendystka MKiDN i ZAiKS. Obecnie pracuje na ASP w Warszawie na Wydziale Architektury Wnętrz w Pracowni Tkanina w Architekturze. Tworzy sztukę zaangażowaną społecznie. Porusza tematy związane z feminizmem, kobiecością, pracuje z kobietami w więzieniu, pacjentami ośrodków odwykowych czy osobami z doświadczeniem uchodźczym. Częstym punktem wyjścia jest dla niej sztuka tradycyjna północno-wschodniej Polski.

Eulalia Domanowska – historyczka i krytyczka sztuki, kuratorka, wykładowczyni akademicka na WIT w Warszawie. Obecnie dyrektorka Państwowej Galerii Sztuki w Sopocie, uprzednio dyrektorka Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku. Studia na Uniwersytecie Warszawskim, a także na Uniwersytecie Umeå w Szwecji w zakresie sztuki szwedzkiej, muzeologii, etnologii oraz sztuki gender. Członkini organizacji AICA i IKT (Stowarzyszenia Kuratorów Sztuki Współczesnej). Kuratorka ponad 100 projektów polskich i międzynarodowych, m.in. wystaw Tony’ego Cragga, Magdaleny Abakanowicz, Henry’ego Moore’a i Ursuli von Rydingsvard. Autorka wielu publikacji poświęconych zagadnieniom sztuki współczesnej.

Ewa Chomicka – antropolożka kultury, polonistka, muzealnica i kuratorka sztuki współczesnej. Kieruje Laboratorium Praktyk Muzealnych w Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN, gdzie zajmuje się rozwojem współpracy między muzeum a artystami i artystkami współczesnymi, a także interdyscyplinarnych inicjatyw, łączących ze sobą sztukę współczesną, badania i aktywizm. Rozwija długofalowe działania partycypacyjne, poszerza pole sztuki ze społecznością. Członkini kolektywu Kultura dla Klimatu, członkini folkowo-punkowego feministycznego zespołu Pochwalone, performerka Chóru Kobiet.

Iwona Demko – artystka wizualna, absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, gdzie obecnie pracuje na stanowisku profesora uczelni. Kuratorka wystaw feministycznych, inicjatorka i organizatorka „Roku Kobiet z ASP”. Interesuje ją historia i doświadczenie kobiet rozpatrywane przez pryzmat zmieniających się w dziejach ról spo-

łecznych. Przez wiele lat zajmowała się afirmacją seksualności i kobiecych narządów płciowych. Laureatka Nagrody Sztuki im. Marii Anto i Elsy von Freytag-Loringhoven za wspieranie obecności i widoczności kobiet w edukacji i kulturze (2021).

Iva Kovač – od 2021 roku dyrektorka programowa Miasta Kobiet (The City of Women) w Lublanie. Artystka wizualna w Fokus Grupa. Była kuratorką w PM Gallery w Zagrzebiu i w SIZ Gallery w Rijeci, gdzie zainicjowała i współredagowała trzy pierwsze numery magazynu GSG poświęconego sztuce współczesnej i kwestiom społecznym.

Kirstie Macleod – artystka z wykształceniem w dziedzinie tekstyliów, języka wizualnego, projektowania kostiumów i dyscyplin teatralnych. Jej zróżnicowane portfolio obejmuje fotografię, malarstwo, rysunek, instalację i haft. Od 17 lat pracuje jako artystka specjalizująca się w tekstyliach, a od 13 zajmuje się Czerwoną Sukienką. Jej prace zgłębiają kwestie tożsamości, podświadomości i upływu czasu.

Magdalena Buchczyk – profesorka antropologii społecznej w Instytucie Etnologii Europejskiej na Uniwersytecie Humboldta w Berlinie. Jej praca koncentruje się na kulturze materialnej i krytycznym rozumieniu dziedzictwa w odniesieniu do kolekcji i wytwarzania. Interesują ją również kwestie produkcji wiedzy, materialności, polityki i afektu. Prowadziła długoterminowe etnograficzne badania terenowe w Rumunii i Wielkiej Brytanii, a także projekty we Włoszech, Niemczech i Polsce. Członkini komitetu zarządzającego sieci TRACTS.

Magdalena Zych – antropolożka kultury, kuratorka i kustoszka w Muzeum Etnograficznym w Krakowie, gdzie od 2009 koordynuje projekty badawcze i kreuje sytuacje współpracy naukowo-artystycznej. Rozwija praktykę i refleksję reinterpretacji kolekcji etnograficznych. Zrealizowała wraz z zespołami m.in. badania i wystawy na temat kultury ogrodów działkowych *dzieło-działka*, współczesnych wesel *Wesela 21*, relacji XIX-wiecznej kolekcji syberyjskiej MEK ze społecznościami źródłowymi *Syberia – nowe spojrzenie*. Współautorka wystawy „POWERBANK / siła kobiet” prezentowanej od 27.05.2022 roku w MEK.

Marta Majchrzak – psycholożka, badaczka społeczna, założycielka Herstories.pl. Współtworzyła głośne raporty na temat polskich kobiet i młodzieży (Kids Power, Świat Młodych, Women Power), a także pierwszy w Polsce raport na temat siostrzeństwa. Jest ekspertką fundacji OFF school i merytoryczną dyrektorką Sisters of Europe Polska. Jest stypendystką programu Tarbut Fellowship inspirowanego przez Wexner Heritage Program.

Marta Romankiv – urodzona we Lwowie. Jest artystką interdyscyplinarną, kuratorką, twórczynią instalacji, prac wideo oraz sytuacji społecznych. Swoją działalność skupia głównie wokół tematu wykluczenia społecznego, a zwłaszcza tematyki narodowości, obywatelstwa oraz związanych z tym nierówności społecznych, jak i problemów tożsamościowych. Jej projekty najczęściej mają charakter partycypacyjny i znajdują się na pograniczu sfery aktywizmu, nauk społecznych i sztuki. Artystka mieszka i pracuje w Polsce.

Monika Szpunar – tancerka, performerka, choreografka. Absolwentka ACTS/Ecole de Danse Contemporaine w Paryżu oraz London Contemporary Dance School w Londynie. Współtworzy girl band The Yonis, inicjatywę choreograficzną praktyki siostrzeństwa oraz Laboratorium Ciała w Krakowskim Centrum Choreograficznym. Tworzy również autorskie projekty i spektakle oraz pracuje jako choreografka do przedstawień teatralnych oraz filmów. Interesuje ją przenoszenie tańca do nowych, niekonwencjonalnych przestrzeni, aktywizm społeczny poprzez taniec, a także praca w projektach kolektywnych i interdyscyplinarnych, stworzonych we współpracy z innymi.

Monika Weiss – polsko-amerykańska artystka transdyscyplinarna mieszkająca w Nowym Jorku, której sztuka ma na celu ponowne wyobrażenie sobie świata z transregionalnej, feministycznej perspektywy. Profesor zwyczajna w Sam Fox School of Design & Visual Arts, Washington University w St. Louis. Jej twórczość była prezentowana na międzynarodowych wystawach, w publikacjach i kolekcjach. W kwietniu 2023 planowane jest otwarcie projektu publicznego artystki, pomnika-antypomnika *Nirbhaya*, poświęconego ofiarom codziennej przemocy. Stanie on na Dag Hammarskjöld Plaza – placu położonym na wprost Organizacji Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku.

Natalia Broniarczyk – feministka, aborcjonistka, entuzjastka samobsługi aborcyjnej. Pomaga w aborcjach od czasu swojej aborcji. Od 2016 roku członkini Aborcyjnego Dream Teamu – nieformalnej inicjatywy mającej na

celu odtabuizowanie aborcji i mówienie o niej bez przekłamań i bez strachu.

Paulina Olszewska – polsko-niemiecka kuratorka, producentka projektów i autorka tekstów. Kuratorka Galerii Studio w Warszawie, gdzie przygotowała wystawy takie jak: *MATERIA(L)NIE Alicja Bielawska* Barbara Falender (2022), *Gołkowska/ Kudlicka* (2020 & 2021), *&l-3U2* (2019). W swojej pracy kuratorskiej koncentruje się na przypominaniu twórczości kobiet-artystek oraz umieszczeniu ich sztuki we współczesnym kontekście. Interesuje się także spuścizną Bauhausu i próbą jej redefinicji oraz reinterpretacji.

Sandra Frydrysiak – kulturoznawczyni i socjolożka pracująca naukowo w obszarach gender studies, dance studies i new media studies. Adiunktka w Instytucie Nauk Humanistycznych Uniwersytetu SWPS w Warszawie. Wykładowczyni Joint European Master’s Degree in Women’s and Gender Studies: GEMMA na Uniwersytecie Łódzkim. Bada m.in. kategorię siostrzeństwa, udział kobiet w protestach, feministyczną wrażliwość reżyserek, reprezentację kobiet w kulturze popularnej. Opiekunka naukowa koła MyGender (Uniwersytet SWPS). Trenerka równościowa szkoląca w zakresie języka inkluzywnego, różnorodności, gender mainstreamingu, przeciwdziałania dyskryminacji.

Weronika Pelczyńska – choreografka, tancerka, performerka. Absolwentka Eksperymentalnej Akademii Tańca Współczesnego SEAD w Salzburgu. Stypendystka programów: DanceWEB 2013 ImpulsTanz, Carte Blanche 2013 oraz Alternatywnej Akademii Tańca 2017 i 2019. Autorka choreografii w wielu spektaklach teatralnych. Od 2011 roku prowadzi indywidualne i kolektywne projekty artystyczne m.in. *Europa. Śledztwo, It Will Come Later, kula, Still Standing*, Kulisci. Współtworzy Centrum w Ruchu oraz inicjatywę praktyk siostrzeństwa. Wykładowczyni Akademii Teatralnej w Warszawie.

Yulia Kosterieva – urodzona w Charkowie ukraińska artystka i kuratorka. W latach 1989–1992 studiowała na wydziale scenografii teatralnej Charkowskiej Państwowej Szkoły Artystycznej, w latach 1992-1998g – na wydziale grafiki Charkowskiego Instytutu Artystycznego-Przemysłowego, w latach 1998-2001g – na wydziale Narodowej Akademii Sztuk Pięknych i Architektury. Od 1999 roku wraz z artystą Jurijem Kruchakiem stworzyła platformę artystyczną Open Place, gdzie pracuje do dziś. Mieszka i pracuje w Kijowie.

Zuzanna Hertzberg – artystka interdyscyplinarna, artystka i badaczka. Na jej praktykę artystyczną składa się malarstwo, działania performatywne, tkanina oraz assamblaż. Jest autorką instalacji i kolaży wykorzystujących zasoby archiwalne. Interesuje ją i problem przenikania się pamięci jednostkowej i kolektywnej, poszukiwanie tożsamości w mechanizmie zawłaszczania i odzyskiwania dziedzictwa blokowanych mniejszości, głównie kobiet, kwestie geopolityki i strategii marginalizowania niewygodnych narracji. Jest zaangażowana w indywidualne i kolektywne praktyki przeciwdziałające dyskryminacji oraz przemocy wobec osób i grup marginalizowanych. Uczestniczyła w wielu wystawach w kraju i za granicą oraz rezydencjach badawczo-artystycznych.

